

Brio 80 La moto "d'anar a sanar"

Joan Ferrerós, 57 anys, filòleg, historiador, escriptor i articulista de premsa, catedràtic de Literatura Catalana i secretari de l'institut Ramon Muntaner de Figueres. I, a més, propietari d'una motocicleta Montesa Brio 80 de 1955, una peça carregada d'història que ell ha sabut conservar. Aquí va el relat del seu lligam amb el vehicle.

El Retrovisor

Martí Dacosta
FIGUERES

■ Un dijous a la tarda de finals del mes d'agost, érem a la inauguració de la darrera exposició de Josep Bosch al Consell Comarcal de l'Alt Empordà. El perruquer, creatiu i artista del collage figuerenc, ens sorprenia amb una nova mostra dels seus treballs. Mentre observàvem un quadre d'homenatge a la pintora mexicana Frida Kalho vam saludar molts amics d'en Josep i, allà mateix, vam coincidir amb Joan Ferrerós.

Si hem de ser sincers, ens feia una mica de respecte d'entrevistar-lo, acostumat a treballar amb la nostra llengua, filòleg, historiador i col·laborador al diari El Punt i a d'altres mitjans, entre ells l'EMPORDÀ, així com autor de la col·lecció de llibres *Benvolguts absents*, dedicats a grans empordanesos que ens han deixat, *Barques i fogons* amb Josep Valls, *Qui és qui a Figueres...*

Joan Ferrerós ve d'una família de Garrigàs. El seu pare Amadeu Ferrerós Colom conegut també com en *Madeu de l'estanc* és un home que ja tenia unes idees modernes per l'època; en destacàvem la decisió de voler que el seu fill naixés en una clínica i no a la casa pairal com era tradició, i és així que Joan Ferrerós va ser el primer nadó del poble en venir al món a la clínica Santa Creu de Figueres.

Va estudiar primària i els primers cursos del batxiller al poble amb el mestre Joaquim Suqué de Pau; quan ja va ser més gran va venir a fer els darrers cursos a Figueres, a l'institut, i aquí va viure a dispena, com era habitual per als estudiants dels pobles dels voltants. Va estar-se a tres cases diferents; a la darrera hi va conèixer amb tres estudiants més, dues noies i Josep Tero, el que esdevindria cantautor. "Sempre hem estat molt amics amb en Tero: al principi de cantar l'acompanyava amb el contrabaix i la mandolina; en tinc molts bons records d'aquesta època, ens ho varem passar molt bé. Per menjar i dormir pagàvem unes 3000 peles al mes, i els dijous tocava arròs" comenta Joan amb nostàlgia.

Anys més tard va anar a Barcelona, va fer la carrera d'història, i com que tenia ganes d'estudiar també va acabar filologia. Després d'exercir quatre anys a l'institut de St Boi de Llobregat, va oposar i va guanyar la càtedra de l'institut Ramon Muntaner. Fa 31 anys que hi és i, al preguntar-li per la jubilació, ens diu: "Mira m'agrada molt la feina però encara m'agradarà més que la pugui fer un altre mentre jo em pugui dedicar a d'altres coses..."

En Joan va viatjar al Marroc als 19 anys amb un Seat 600. Llavors un amic seu va crear al principi dels 70 una agència de viatges d'aventura, Rosa dels Vents, i gràcies a aquesta amistat i les vacances de la feina a ensenyament, va poder recórrer el Marroc, Algèria, Turquia i Tunísia fent de guia. "Fa 35 anys no hi anava ningú d'aquí, de manera que ens vam anar convertint en guies; era la bicoca: podies viatjar i relacionar-te amb gent jove, i a més et pagaven!" Hi varen anar

Joan Ferrerós al costat de la seva Montesa Brio 80 de 1955, perfectament restaurada. MARTÍ DACOSTA

amb microbusos, Nissan Patrols i fins i tot amb camions Man 4x4, quiròfans de campanya provinents de l'exèrcit belga, adaptats per portar-ne una quinzena per la transshariana fins a Costa de Marfil. Fa dos anys que ho ha deixat, però en guarda grans records; potser un dels més emotius va ser quan vam parlar del dia que va conèixer el gran viatger empordanès Carles Carbó en un *pas de diapos* de viatges.

La moto del sanador

Feta aquesta introducció, amb Ferrerós vam parlar de la moto del seu pare, "el sanador de Garrigàs". A Amadeu Ferrerós li agradaven molt les motos; durant la postguerra en va tenir unes quantes, particularment BSA, Norton..., angleses. Eren de segona, tercera mà, que és el que es trobava en aquell moment de dificultats; la Montesa Brio 80 va ser la primera que va comprar nova. La feia servir per anar per masos i pobles: tan si plo-

L'ofici de sanar consistia en extirpar els òrgans reproductors, majoritàriament dels porcs, per fer més saborosa la carn i facilitar l'engreix dels animals

via com si feia fred cavalcava diàriament per tota la comarca.

Pels que sigueu joves o simplement urbans, us direm que l'ofici de sanar consistia en extirpar els òrgans reproductors, majoritàriament dels porcs, per fer més saborosa la carn i facilitar l'engreix dels animals. Per poder exercir de sanador, un cop apresada la tècnica, calia passar un examen a la facultat de veterinària de Saragossa. La pràctica d'aquest ofici va desaparèixer amb l'aparició

dels pinsos industrials que fan els animals grossos abans que siguin adults.

Amb l'aparició del Seat 600, molt més confortable especialment pels dies d'hivern, la moto va quedar arraconada al fons del trull de la casa pairal de Garrigàs. "I un bon dia vaig decidir restaurar la que havia estat LA moto del meu pare", explica en Joan.

No obstant la feina que fa -catedràtic, escriptor, etc-, Joan Ferrerós és un manetes i és capaç de fer i arreglar moltes coses: al taller d'un amic mecànic va rectificat el motor del "600" del primer viatge al Marroc, solda, fa de lampista... Però la restauració de la Montesa la va encomanar a un taller d'Arbúcies especialitzat en motos clàssiques: la van deixar com si el seu pare la tornés a estrenar, perfectament pintada, amb el motor polit, les llandes, cables, gomes i fils nous, tota flamant. La Brio "d'anar a sanar" va quedar preciosa, i a en *Madeu Ferrerós*, li va agradar molt.

xxpxppx

FIGUERES | M. D.

■ Cervesa, música i els paisatges de l'illa de Formentera han estat els ingredients triats per l'emVega anava en Mobilette tornant del far del cap de Barbaria. A l'anunci n'han fet un veritable *re-make*.

Un guió ambientat en la vida mediterrània, les festes de nit a la platja, el bon rotllo amb els amics i les sortides amb el Mehari taronja ha fet d'aquesta campanya un èxit rotund.

